

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 25C/115/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4112226608
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Heinrich
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2013:4112226608.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra v právnej veci navrhovateľov : 1/. Q. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XX, X/. V. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XX, zastúpení JUDr. Martinom Kanásom, advokátom so sídlom v Nitre, Školská 3, proti odporcovi: D. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XX, zastúpený Mgr. Petrom Miklóssym, advokátom so sídlom vo Vrábľoch, Hlavná 1221, o vrátenie daru, sudcom JUDr. Petrom Heinrichom, takto

rozhodol:

Súd návrh zamietla.

Navrhovatelia v 1. a 2. rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť odporcovi náhradu trov konania k rukám jeho právneho zástupcu Mgr. Petra Miklóssyho v sume, 642,62 eura do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

Navrhovatelia sa podaným návrhom zo dňa 10.08.2012 domáhali od odporcu vydania daru nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX kat. územie K. a časť parcely na LV č. XXXX kat. územie K.. Nehnuteľnosti odporcovi darovali dňa 18.08.2005. Odporcovi darovali nehnuteľnosti z dôvodu, že im bude nápomocný, budú bývať v spoločnom dvore a budú si navzájom pomáhať. Po darovaní sa odporca k navrhovateľom začal veľmi zle a neľudsky správať, na základe čoho ho vyzvali na vrátenie daru listom zo dňa 23.11.2011, z dôvodu, že hrubo porušuje dobré mravy. Odporca s manželkou navrhovateľom bezdôvodne nadávajú, urážajú ich, nerešpektujú žiadne základné morálne princípy. Prestal s nimi úplne spolu komunikovať a zdravíť ich. Nadobudli pocit, že ich chce vyštváť z vlastného domu. Odporca podal návrh na zrušenie podielového spoluvlastníctva k spoločnému dvoru. Odporca do nehnuteľnosti vodí do nehnuteľnosti rôzne návštevy, po dvere chodia cudzí ľudia, ktorí sa zabávajú do noci, navrhovateľka má strach vychádzať z domu.

Súd pojednával a rozhodol dňa 22.01.2013 vo veci v neprítomnosti navrhovateľov, ktorí mali doručenie vykázané. Svoju neúčast' neospravedlnili. Okresný súd návrh zamietol. Na základe odvolania navrhovateľov Krajský súd v Nitre rozhodnutie Okresného súdu zrušil z procesného dôvodu. Podľa krajského súdu neboli navrhovatelia riadne predvolaní na pojednávania, keď bol volaný len právny zástupca ktorého plná moc nebola v spise založená. Po zrušení prvého rozhodnutia navrhovatelia cestou právneho zástupcu predložili plnú moc z 10.08.2012, teda zo dňa podania návrhu na súd.

Právna zástupkyňa navrhovateľov na pojednávaní uviedla, že sa pridrižiava podaného návrhu.

Právna zástupkyňa navrhovateľov v záverečnom návrhu uviedla, že žiada návrhu vyhovieť, priznať náhradu trov konania. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané nevhodné správanie odporcu voči

navrhovateľom, tento im v zmysel dohody nepomáha. Nezaujímajú sa o nich, neumožňuje im styk s vnukom, ešte chce od nich peniaze za darovanú nehnuteľnosť.

Navrhovateľ v 1. rade na pojednávaní uviedol, že Synovi daroval nehnuteľnosti v spoločnom dvore, kde si myslel, že budú spolu. Keď tam začal však syn bývať s manželkou, stále tam chodili návštevy. Od pondelka do nedele to bolo asi 50 % času. Pre neho to boli cudzí ľudia, ktorí ho vyrušovali, nemal klúd a nemal svoje súkromie. Od piatku do nedele tam aj návštevy prespávali, niekedy aj celý týždeň, jeho to vyrušovalo. Klúd nastal až po tom ako sa syn odsťahoval, i keď v tomto sa cítil tiež oklamáný, keď si myslel, že budú bývať v spoločnom dvore, kde budú spolu komunikovať, on bude s vnúčatami. Syn sa rozhodol vec riešiť tak, že mu chcel časť dvora vyvlastniť, na čo podal návrh na súd, keď syn od neho aj chcel aby on chodil do domu predným vchodom cez zlé schody a celý dvor mu nechal. Riešil to aj starosta aj zo stavebného úradu, ani v ich prítomnosti sa nedohodli a syn povedal, že sa stretnú na súde. Ak by syn nepodal návrh na súd, ani on by nepodal tento. Keď o veci sa bol poradiť s právnikom, ktorý napísal aj výzvu na vrátenie daru. Oni sa nehádali, nenadávali si, ani sa neurážali, len proste nekomunikovali, keď syn sa mu otočil chrbtom, kvôli svojej manželke. Dva roky už nevidel vnuka, čo považuje za psychické týranie. K výpovedi odporcu navrhovateľ v 1. rade uvádzal, že on nijak nenadával, ani návštevám, ani odporcovi, v podstate nechápe, prečo sa odporca a jeho manželka tak správali, keď spočiatku k nim aj chodieval, keď prišla návšteva, alebo pofajčieval s manželkou odporcu vonku. Čo sa týka domu, kde býval odporca a ktorý mu darovali, kedysi to boli maštali, ktoré v 1960 prerobil jeho otec na bývanie a on ich upravil v r. 1980, potom tam bývali ešte jeho nebohí rodičia, po ich smrti sa tam nič neprerábalo. Dalo sa tam však hneď bývať, odporca tam vymenil okná, keď aj staré boli dobré, kúpeľňu neprerábalo, vymenil záchod. Urobil plyn, aj keď tam bol, urobil určité úpravy, nejaké priečky sa zamurovali, niečo sa vybúralo, on to ešte pomáhal búrať, resp. odpratávať. Omietka sa robila v jednej izbe, všade dal plávajúcu podlahu. Odporca bránil aj ostatným jeho vnukom vo vstupe na dvor, chcel aby chodili spredu.

Navrhovateľ v 1. rade v záverečnom návrhu uviedol, že nesúhlasí s tým, že by mal niečo odporcovi vyplácať. On mu tiež daroval nehnuteľnosť zo srdca. Cenu, ktorú požadoval odporca je neobjektívna. Nechce odporcovi zle, nech si nehnuteľnosť nechá, len nech ho tam nechá v klude dožiť.

Navrhovateľka v 2. rade na pojednávaní uviedla, že sa pridrižiava výpovede navrhovateľa v 1. rade. Jej sa neľúbilo, že k odporcovi chodievali návštevy, teda hlavne k jeho manželke, keďže on býval aj v práci a z hľadiska na to, že ide o spoločný dvor, ktorý je malý pre jednu rodinu, boli nepríjemné, že tam boli neustále cudzí ľudia a ona si nemohla ani na záhrade odýchnuť, bez toho aby ju nesledovali, prípadne neohovárali. Už keď tam bývali, teda odporca, jeho manželka, jej obmedzovala kontakt s vnukom, ak sa s ním chcela rozprávať, tak ho manželka odporcu odstrkávala. Neprišli ani na Vianoce k nim, a už v podstate odkedy sa odsťahovali, vnuka ani nevidela, mala pre neho darčeky, ktoré si nebol ani zobrat'. Žiadne hádky ani nadávky medzi nimi neboli. To, že mali výhrady voči častým návštevám cudzích ľudí, odporca s manželkou vedeli, podľa nej ešte častejšie tam potom chodievali návštevy, čo považovala za psychický teror. Na tomto dome v spoločnom dvore odporca nerobil žiadne veľké úpravy, vymenil okná a nejaké drobné úpravy vo vnútri. Potom sa však odsťahovali, bez toho, že by čo i len slovo povedali. Oni chcú v klude žiť na dôchodku, boja sa, že po reálnom rozdelení by odporca dom predal, alebo prenajal, a oni by nemali klúd. Odkedy sa odsťahoval, odporca za nimi ani nechodí, ani oni neboli u nich, ani ich nevolali, a ani si netelefonujú. O dom sa v súčasnosti nestará, ani o záhradu, je zarastená burinou, nepokosená. Po oboznámení sa s výpoveďou odporcu, navrhovateľka v 2. rade uvádzala, že voči návštevám sa nijako negatívne nevyjadrovala, nevhodne nesprávala, radšej vždy odišla. Vulgárne sa nevyjadrovala ani voči odporcovi ani jeho manželke. Manželka odporcu, odkedy tam bývali, ich nezdravila. Raz išla z kostola a videla vnuka vonku, išla k nemu, na čo vyšla manželka odporcu s tým, že aby sa k nemu nepribližovala, neprihovárala, čo je pravda, že ju rozčúlilo, keďže ju po psychickej stránke bolelo, že nemôže sa kontaktovať s vnukom, po čom túžila. Rozčúlila sa a vtedy povedala také slová, keď jej bránili v kontakte s vnukom.

Právny zástupca odporcu na pojednávaní uviedol, že neprišlo k žiadnemu mimosúdному jednaniu, keď on zaslal právnenému zást. navrhovateľov návrh na ustanovenie konkrétneho znalca. Odporca mal snahu sa dohodnúť, čo zo strany navrhovateľov nebolo možné, nebol absolútne žiadny záujem, s návrhom

nesúhlasí, majú za to, že sú neni dôvody pre vrátenie daru. Pridržiava sa písomného vyjadrenia, na základe čoho navrhuje návrh zamietnuť. Dodáva, že v návrhu, či výzve nie je žiaden konkrétny dôvod, pre ktorý by malo prísť k vráteniu daru. Nie sú pravdivé tvrdenia, že odporca navrhovateľov psychicky týra a správa sa hrubým spôsobom. Má za to, že nie je žiaden dôvod pre vrátenie daru. Z konania vyplynula obtiažnosť spolužitia medzi dvomi generáciami, z ktorých však nevyplýva dôvod pre vrátenie daru. Z výpovedí navrhovateľov vyplýva, že argumenty vo výzve na vrátenie daru sú nepravdivé a vymyslené. Odporca prijal dar s tým že mal záujem v dome bývať, preto ho aj podstatným spôsobom prerobil a rekonštruoval. Problémy, ktoré boli keď je možné, že navrhovateľka v 2 rade si nerozumie s manželkou odporcu sa odporca vždy snažil riešiť. Po odsťahovaní sa nie sú žiadne problémy, aj v priebehu tohto konania mal záujem odporca vec vyriešiť, pričom navrhovateľa na návrh nereflektovali.

Právny zástupca odporcu v záverečnom návrhu uviedol, že sa pridržiava svojich doterajších vyjadrení. Žiada priznať náhradu trov konania. Čo sa týka mimosúdnej dohody, na túto on podnecoval odporcu s tým, že suma zhodnotenia bola uvádzaná podľa posudku, pričom tento zákonný návrh je teraz zneužívaný proti odporcovi. Čo sa týka veci samej z návrhu ani z výzvy na vrátenie daru nevyplýva žiadny konkrétny relevantný dôvod na vrátenie daru. Z výpovedí navrhovateľov dokonca vyplynulo, že dôvody uvádzané vo výzve na vrátenie daru sú nepravdivé.

Odporca na pojednávaní uviedol, že rodičia mu darovali dom po starých rodičoch, ktorý bol od r. 1993 neobývaný, on si ho zrekonštruoval, keď začal ešte pred darovaním. V tom čase, nielen sebe ale aj rodičom urobil nové prípojky a s manželkou sa nasťahoval. Problém bol v tom, že jeho rodičia nemali v láske jeho manželku, čo podľa neho vyústilo do nezhôd. Po tom ako sa nasťahovali, chodievali k nim návštevy, pričom rodičia mali voči tomu výhrady, nevhodne sa k návštevám správali. Preto prestali k nim chodieť návštevy a oni začali chodiť na návštevy, na základe čoho im rodičia vyčítali, že chodievajú preč a nevidajú vnuka, ktorý má teraz 5 rokov. Problémy sa stupňovali, rodičia sa nevhodnými výrazmi až vulgárne vyjadrovali voči jeho manželke, svokre, pričom on sa voči nim nikdy vulgárne nevyjadroval. Aj s manželkou to riešili tak, že radšej sa snažili hádky nevyhrocovať, i keď manželka sa bránila. Napríklad, už to bývalo také, že jeho manželka si pred ním odpľúvala. On za účelom eliminácie hádok sa snažil menej komunikovať, avšak stále sa zdravili, rodičia sa však prestali aj zdravieť. Vzhľadom na túto situáciu sa rozhodli s manželkou radšej odsťahovať, čo sa stalo 13.02.2012. V súčasnosti si postavil nový dom, kde býva. S rodičmi teraz málo komunikuje, len výnimočne, keď navštívi dom, preto aby nevznikali hádky. Počas doby ako tam žili pomáhal rodičom, napr. keď ich bolo treba niekde odviezť a podobne. Nikdy sa nestalo, že by im odmietol pomôcť, ak požiadali. Nevie o žiadnych vážnejších problémoch rodičov. S otcom hovoril začiatkom tohto roku 2013, keď si popriali všetko dobré, otec mu ešte dal veci, ktoré mal u neho. Je možné, že mal nejaké zdravotné problémy, navonok to však nebolo vidno a otec sa nesťažoval. Má dvoch súrodencov, jeden brat býva v Dolných Obdokovciach, druhý má adresu pobytu na adrese rodičov, býva však vo vinohradnom domčeku nad dedinou, ktorý mu rodičia darovali. Rodičia dom po starých rodičoch ponúkali najprv obojmu súrodencovi, až potom jemu. Dôvodom darovania nehnuteľnosti bolo, že nemal odporca s manželkou kde bývať, býval raz u rodičov a raz u svokrovcov. Potom začal do predmetného domu investovať, pričom chcel aby bolo na poriadku, že investuje do svojho. Nikdy nebola žiadna ústna, či písomná dohoda, že rodičov doopatruje. Čo sa týka pomoci odvozu, bolo to k známym, na nákup, či doviezť nákup, porýľovať záhradu. Nikdy ho jeho rodičia nežiadali, aby ich odviezol k lekárovi. Neevidoval na rodičoch žiadne zdrav. problémy, preto sa o ich zdrav. stav nestaral. Vedel len to, že mama má problémy s kolenami a nohami. Pred 4 rokmi asi v r. 2009 sa s manželkou rozhodol postaviť dom, vtedy kúpili aj pozemok. O dva roky ho začali stavať, keď zohnali peniaze, bral si hypotéku. Z dôvodu hypotéky potreboval aj vysporiadať podielové spoluvlastníctvo k dvoru, ďalším dôvodom bola skutočnosť, že k nim chodili návštevy, ku ktorým sa rodičia nevhodne správali. Rodičia darovali nehnuteľnosť len jemu, aby z toho manželka nič nedostala, čo jej aj povedali. Súrodenci, najmladší chodieval navštevovať rodičov dvakrát do roka, po tom ako mali s ním problémy, rodičia, tak chodili častejšie. Stredný brat vie, že navštevoval rodičov. S rodičmi mala problém aj manželka stredného brata, dva týždne tam vydržala bývať, potom odišli do viničného domčeka, s bratmi tiež nekomunikuje, keď staval, neboli mu ani pomôcť, nikdy neboli bratia pri hádke, ani výmene problémov. Nechceli počúvať, keď im chcel vysvetliť situáciu. S prostredným bratom sa nikdy moc nebavil. Rodičia im vyčítali návštevy, napr. svokra bola u nich aj dva dni, čo aj pred ňou vyčítali, mama raz urazila návštevu, priamo v jeho dome, na čo ju upozornil, aby v jeho dome návštevy neurážala. Pri výmene názorov nikdy nikto nebol, len oni. Tieto označil aj za hádky, ktoré netrvali dlhšie ako 5 minút, po čom vzájomne spolu nekomunikovali niekedy aj týždeň. Oni s manželkou ich nikdy neurážali, snažili sa hádky slušne ukončiť, on radšej odišiel.

Manželka sa aj bránila, ale radšej obidvaja ustúpili. Odporca k výpovedi navrhovateľov uviedol, že jeho správanie a jeho manželky bolo len reakciou na správanie navrhovateľov. Navrhovateľka v 2. rade mala vždy výhrady voči jeho manželke, ktoré sa postupne stupňovali, nie je pravda, že by návštevy boli tak časté ako uvádzali navrhovatelia. Tri mesiace robil v Taliansku a vtedy navrhovateľka bývala u svojej matky. Keď mal syn dva roky a bývali pri navrhovateľoch a pri spomínanom rozčúlení navrhovateľky v 2. rade mu táto povedala, že jeho matka a babka sú kurvy. Teraz sa syn sám nechce stretávať s navrhovateľmi. Čo sa týka domu dorábal ešte hydroizolácie, prípojky vody, električky, kanalizáciu. Toto urobil aj navrhovateľom. Ešte kúrenie. Odporca v záverečnom návrhu uvádzal, že je mu ľúto ako to je, že to muselo dospieť až sem, vec chcel vyriešiť tak, aby sa situácia ukludnila. Neznemožňoval styk navrhovateľov s vnukom. Pokiaľ tam bývali, boli normálne v kontakte, ako sa odsťahovali, potom sa už syn sám rozhodol. Pri darovacej zmluve, nebola žiadna dohoda o doopatrení navrhovateľov. K darovaniu došlo rok po tom, ako už investoval do tohto domu, aj ďalší brat začal stavať a rodičia chceli, aby mu pomohol. Potom sa teda dohodli, že jeho bude zadný dom a nebude mať nárok na predný, kde bývajú navrhovatelia, kde by sa nasťahoval niektorí z bratov.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom práv. zást. navrhovateľov, navrhovateľov, práv. zást. odporcu, odporcu a oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to: darovacou zmluvou zo dňa 18.08.2005, výzvou na vrátenie daru zo dňa 23.11.2011, LV č. XXX, XXXX, kópiu katastrálnej mapy, pripojeným spisom sp. zn. 9C/131/2011, odvolaním navrhovateľov doručeným dňa 19.02.2013, listom práv. zást. odporcu zo dňa 23.01.2012, vyjadrením odporcu k odvolaniu doručeným dňa 14.03.2013, priloženým uznesením, uznesením KS v Nitre č.k. 25Co/103/2013-60 zo dňa 24. mája 2013 a zistil tento skutkový a právny stav :

N. sú rodičia odporcu. C. darovacou zmluvou zo dňa XX.XX.XXXX darovali nehnuteľnosti zapísané na LV č. U. kat. územie K., parc. č. XXXX/XX o výmere 99 m², parc. č. XXXX/XX o výmere 171 m², parc. č. XXXX/XX o výmere 459 m², rodinný dom na parc. č. XXXX/XX, na LV č. XXXX kat. územie K. 1 / 2 -ičku z parcely č. XXXX/X o výmere 252 m². V darovacej zmluve nebola uvedená žiada podmienka zo strany navrhovateľov voči odporcovi. Odporca domovú nehnuteľnosť zrekonštruoval a do tejto sa nasťahoval aj s manželkou. Navrhovatelia v 1. a 2. rade uvádzali, že nehnuteľnosť odporcovi darovali, keď si mysleli, že budú spolu. Domy mali spoločný dvor, ktorý vzhľadom na malú veľkosť môže využívať len jedna rodina, prípadne dve rodiny, ak sú príbuzní. Odporca s manželkou mali v dome neustále návštevy, či v priebehu týždňa ako aj cez víkendy. Tieto tam aj prespávali. Tieto návštevy navrhovateľov ich svojou prítomnosťou vyrušovali, nemali klud a svoje súkromie. Podľa navrhovateľov o tejto výhrade odporca vedel a reakcia bola taká, že návštev bolo ešte viac. Odporca chcel, aby navrhovatelia vôbec nevyužívali dvor a do domu chodili spredu, čo riešil aj starosta, avšak sa nedohodli. Navrhovatelia uvádzali, že medzi nimi a odporcom a jeho manželkou neboli žiadne hádky, nenadávali si, len postupom času menej a menej komunikovali, až prestali úplne, pričom navrhovatelia mali znemožnený kontakt aj s vnukom. Po tom ako odporca s rodinou odsťahoval do nového domu, majú už klud, avšak s vnukom ani odporcom sa nestretávajú. Navrhovateľka v 2.rade priznala, že raz sa rozčúlila, keď sa chcela prihovoriť vnukovi, čo jej manželka odporcu znemožnila. Navrhovatelia považovali za psychický teror to, že odporca im znemožňuje styk s vnukom ako aj to, že k odporcovi chodili návštevy. O vrátenie daru sa domáhajú z toho dôvodu, že odporca podal návrh na zrušenie podielového spoluvlastníctva. Navrhovatelia majú obavu, že odporca dom predá, alebo prenajme a oni zase nebudú mať klud. Vôbec by od neho nechceli vrátenie daru, ak by mali istotu, že budú mať klud. V súčasnosti sa odporca podľa nich o nehnuteľnosť nestará, záhrada je zarastená. Odporca uvádzal, že súčasný stav zavinili navrhovatelia svojim prístupom, keď navrhovateľka v 2.rade si nerozumie s jeho manželkou. Vnuk sa sám rozhodol, že sa nechce so starými rodičmi stretávať. Odsťahoval sa práve kvôli správaniu navrhovateľov k nemu a jeho rodine. V priebehu času začali medzi navrhovateľmi a odporcom s rodinou vznikať problémy, z pohľadu užívania spoločného dvora. Navrhovatelia mali výhrady voči manželke odporcu, taktiež voči návštevám, ktoré k nim chodili. Navrhovatelia sa nevhodnými výrazmi až vulgárne vyjadrovali voči manželke odporcu a svokre, pri kontaktoch vznikali hádky, podľa odporcu zo strany navrhovateľov, ktoré sa on snažil eliminovať. Vzhľadom na danú situáciu sa rozhodol odporca s manželkou odsťahovať, čo sa stalo 13.02.2012, keď predtým sa snažil problém riešiť zrušením podielového spoluvlastníctva k spoločnému dvoru, na základe čoho by mohli účastníci nerušene užívať svoju časť dvora. Odporca navrhovateľov nikdy neurážal, vulgárne sa voči nim nevyjadroval. Jeho manželka sa vždy len bránila. Keď o to rodičia požiadali, odporca im pomohol, nikdy pomoc neodmietol, ak o to požiadali. Navonok nejaké významné zdravotné problémy u navrhovateľov neevidoval. Konanie o zrušenie podielového spoluvlastníctva sa vedie na OS Nitra pod sp. zn. 9C/131/2011, ktoré je v súčasnosti prerušené. Navrhovatelia zaslali

odporcovi písomnú výzvu zo dňa 23.11.2011 na vrátenie daru, pre hrubé porušovanie dobrých mravov, ktoré popísali tak, že od r. 2005 po tom ako mu nehnuteľnosti darovali, sa jeho vzťahy k nim zhoršili. I keď nedali zámienku, prestal s nimi komunikovať aj s manželkou. Ak ich oslovili, tak len sústavne nadávali a urážali ich. Odporca s manželkou si nevie nájsť čas, aby sa pekne porozprávali. Napriek veku a podlomenému zdraviu, neprejavoval o nich žiadny záujem, naopak psychicky ich týral aj s manželkou a snažil sa ich vyhnúť z domu. Zrušením podielového spoluvlastníctva im chcel znemožniť užívať záhradu. Skutočnosti na základe ktorých sa navrhovatelia domáhali vrátenia daru, uviedli aj v návrhu na súd, keď po darovaní sa odporca k navrhovateľom začal veľmi zle a neľudsky správať, na základe čoho ho vyzvali na vrátenie daru listom zo dňa 23.11.2011, z dôvodu, že hrubo porušuje dobré mravy. Odporca s manželkou navrhovateľom bezdôvodne nadávajú, urážajú ich, nerešpektujú žiadne základné morálne princípy. Prestal s nimi úplne komunikovať a zdravíť ich. Nadobudli pocit, že ich chce vyštváť z vlastného domu. Odporca podal návrh na zrušenie podielového spoluvlastníctva k spoločnému dvoru. Odporca do nehnuteľnosti vodí do nehnuteľností rôzne návštevy, po dvere chodia cudzí ľudia, ktorí sa zabávajú do noci, navrhovateľka má strach vychádzať z domu. Ak by odporca nepodal návrh na zrušenie podielového spoluvlastníctva navrhovatelia by nepodali návrh na vrátenie daru. Navrhovateľ v 1 rade nakoniec uviedol, že nech si odporca nehnuteľnosť nechá, len nech má kľud dožiť. Právny zást. odporcu navrhoval návrh zamietnuť, keď poukazoval na to, že výzva, či návrh neobsahujú žiadne konkrétne a právne relevantné dôvody na vrátenie daru. Odporca sa nikdy k navrhovateľom zle a neľudsky nesprával, netýral ich. Zrušenia podielového spoluvlastníctva sa odporca domáhal z dôvodu, aby prišlo k vyriešeniu nezhôd pri spoločnom užívaní nehnuteľností.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 34 Občianskeho zákonníka právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

Podľa § 35 ods. 1 Občianskeho zákonníka prejav vôle sa môže urobiť konaním alebo opomenutím; môže sa stať výslovne alebo iným spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti o tom, čo chcel účastník prejavíť.

Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 628 ods. 1 Občianskeho zákonníka darovacou zmluvou darca niečo bezplatne prenecháva alebo sľubuje obdarovanému a ten dar alebo sľub prijíma.

Podľa § 630 Občianskeho zákonníka darca sa môže domáhať vrátenia daru, ak sa obdarovaný správa k nemu alebo členom jeho rodiny tak, že tým hrubo porušuje dobré mravy.

Vzhľadom na horeuvedené skutočnosti v zmysle cit. zák. ust. súd návrh v celku zamietol. Navrhovatelia vo výzve na vrátenie daru ani v návrhu na súd nešpecifikovali žiadne konkrétne dôvody pre vrátenie daru, teda neuviedli čas, miesto, kedy prišlo k udalosti, či udalostiam, ktoré by odôvodňovali vrátenie daru, neuviedli žiadne konkrétne slová, ktoré im mal odporca alebo jeho manželka povedať, a ktoré by bolo možné považovať za vulgárne. Navrhovatelia mali predložiť súdu špecifikáciu kedy a k akému porušovaniu dobrých mravov zo strany odporcu prichádzalo, mali zdokladovať podlomené zdravie, nutnosť opatery, preukázať urážky a psychické týranie. Z vykonaného dokazovania aj z výsluchu navrhovateľov vyplynulo, že vo výzve na vrátenie daru a v návrhu boli uvedené nepravdivé údaje. Navrhovatelia pred súdom uvádzali, že k žiadnym hádkam nedochádzalo, neuviedli a nedokladovali potrebu opatery, či podlomené zdravie. Psychické týranie videli v tom, že odporca s rodinou mal časté návštevy, a že nemajú možnosť sa stretávať s vnukom.

Súd za to, že navrhovatelia neuviedli a nepreukázali žiadne reálne dôvody pre vrátenie daru. To, že by bolo podmienkou darovania opatera navrhovateľov zo strany odporcu nebolo preukázané, pričom ani v zmysle zákona nemôže byť darované podmienené žiadnou podmienkou. Podľa súdu sa vzťahy medzi účastníkmi a ich rodinami zhoršovali, avšak nebolo to ani preukázané, ani konštatované samotným navrhovateľmi, že by túto situáciu výlučne zaviniť odporca alebo jeho manželka. V prípade spolužitia v jednom dome, či na jednej nehnuteľnosti, je nutné aby sa spolužijúce osoby vzájomne tolerovali. Čím je spolužitie bližšie, tým je tolerancia podstatnejšia. V tomto prípade mali účastníci samostatné domy a spoločný mali dvor. Navrhovatelia vyčítali odporcovi návštevy, ktoré sa zdržiavali aj na spoločnom dvore, avšak to nebolo preukázané, ani to navrhovatelia neuviedli, že by sa tieto návštevy voči nim správali nevhodne. Navrhovatelia nemali zákonný dôvod zakazovať odporcovej rodine návštevy. Navrhovatelia nedokladovali, že by potrebovali ticho a klud zo zdravotných dôvodov (potvrdenie lekára a pod.) a že s tým oboznámili odporcu. V rámci spolužitia na spoločnom dvore museli rátať s tým, že odporca a jeho manželka sa nebudú uzatvárať pred svetom a budú sa stretávať a navštevovať aj s inými ľuďmi. Žiadne zákonné ani morálne právo nenútilo manželku odporcu, aby bola v blízkom priateľskom vzťahu s navrhovateľmi. Má právo na to, aby sa stretávala a kontaktovala s tým, s kým si rozumie a je s ním v priateľskom vzťahu. Má právo, aby ju tieto osoby navštevovali. Správanie, ktoré by bolo možné považovať za nevhodné zo strany manželky odporcu, nebolo preukázané. Za psychické týranie navrhovatelia považovali skutočnosť, že sa nemôžu stretávať s vnukom - synom odporcu. Súd verí a akceptuje tvrdenia navrhovateľov, že ťažko znášajú, že sa nemajú možnosť kontaktovať s vnukom - synom odporcu. Podľa súdu, však táto situácia vznikla ich pričinením, otvorenou intoleranciou voči osobám žijúcim v spoločnom dvore, keď sám vnuk sa následne nechce stretávať s navrhovateľmi. Súd však nevidí dôvod, aby za toto niesol odporca morálnu a následne právu zodpovednosť. Na postoje účastníkov vplyvajú ich subjektívne pocity, z ktorých celá situácia vznikla. Podľa názoru súdu sa konanie odporcu zdá logické v tom, že sa radšej odsťahoval a neeskaloval napätie medzi účastníkmi. Dokonca tak umožnil mať navrhovateľom klud. Ešte počas spolužitia na spoločnom dvore účastníci vec riešili i úradne, k dohode však neprišlo. Nebolo preukázané, že by chcel odporca navrhovateľov vyštváť z ich domu. Nepodniká žiadne kroky, ktoré by bolo možné charakterizovať ako porušovanie dobrých mravov voči navrhovateľom. Návrh na zrušenie podielového spoluvlastníctva podľa názoru súdu za takéto konanie považovať nemožno. Toto právo vyplýva priamo zo zákona a postup odporcu v súlade so zákonom nemožno považovať za porušovanie dobrých mravov. V súčasnosti nie je zjavné, ako sa konanie o zrušenie podielového spoluvlastníctva skončí. V každom prípade obojstranná tolerancia medzi účastníkmi, či prípadnými právnymi nástupcami, bude nutná. Navrhovatelia nepreukázali, že by im odporca neposkytol pomoc, keď to potrebovali, nepreukázali ani len to, že majú zdravotné problémy, o ktoré pomoc opierali, avšak aj v prípade zdravotných problémov, by museli preukázať, že im odporca odmietol poskytnúť pomoc. V darovacej zmluve nebola žiadna podmienka o bývaní v spoločnom dvore, pričom aj keby bola, bola by zo zákona neplatná, keďže darovanie nemožno podmieňovať žiadnymi podmienkami.

Občianskoprávne konanie je založené na princípe kontradiktórnosti, teda súd rozhoduje na základe dôkazov predložených účastníkmi, prípadne vykonanými na základe návrhu účastníkov. Súd môže vykonať dôkaz bez návrhu účastníkov len výnimočne a vo veci má rozhodnúť súd spravidla na prvom pojednávaní. Účastníci nemali návrhy na doplnenie dokazovania. Súd rozhodoval vo veci na základe vykonaného dokazovania, keď pre rozhodnutie mal dostatok podkladov. Dôvodom pre vrátenie daru má byť hrubé porušenie dobrých mravov, pričom z výzvy, výpovede navrhovateľov, či návrhu túto skutočnosť vyvodiť nemožno. Naopak v týchto boli preukázané nepravdivé tvrdenia. V prípade opakujúceho sa nevhodného správania konania by malo ísť o také správanie odporcu a jeho manželky voči navrhovateľom že by ho bolo možné považovať za sústavné, ktoré svojim trvaním, priebehom a pôsobením nadobudlo povahu hrubého porušenia, bez podnetov, ktoré by nespôsobili aj navrhovatelia. Na navrhovateľoch je, aby uniesli dôkazné bremeno a preukázali dôvody pre vrátenie daru, pritom nie je rozhodujúci subjektívny pocit a úsudok darcu, ale za právne relevantné sa považuje len také správanie sa obdarovaného, ktoré sa objektívne prejavilo (rozsudok NS SR sp. zn. 3Cdo/130/94). Z vyjadrení navrhovateľov, že by ak odporca nepodal návrh na zrušenie podielového spoluvlastníctva navrhovatelia by nepodali návrh na vrátenie daru či nech si odporca nehnuteľnosť nechá, len nech majú klud dožiť súdu vyplývalo, že ani samotný navrhovatelia neboli presvedčení o dôvodnosti a oprávnenosti svojho návrhu. Súd mal za to, že navrhovatelia neuniesli dôkazné bremeno v tom, že boli preukázané také kvalifikované porušenia dobrých mravov, ktoré by mali za dôvod vrátenie daru.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že odporcovi, ktorý mal vo veci úspech, priznal náhradu trov konania, ktorá pozostáva z trov právneho zastúpenia v sume 642,62 eura. Tarifná odmena advokátky odporcov predstavovala 1/13 výpočtového základu, teda 58,69 eura za rok 2012 a sumu 60,07 eura za rok 2013. Právny zástupca odporcu určil základnú tarifnú odmenu správne podľa § 11 ods. 1 písm. c) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. Trovy právneho zastúpenia pozostávajú z dvoch úkonov právnej pomoci po 58,69 eura (prevzatie veci, písomné vyjadrenie z 03.09.2012), dvoch režijných paušálov po 7,63 eura, z troch úkonov v sume 60,07 eura (účasť na pojednávaní dňa 22.01.2013, vyjadrenie k odvolaniu, účasť na pojednávaní dňa 24.09.2013), režijného paušálu v sume 7,81 eura, dvoch úkonov v 1 tarifnej odmeny po 14,67 eura (zo sumy 58,69 eura, § 14 ods. 5 písm. b citovanej vyhlášky, odročené pojednávania dňa 25.09.2012 a 06.12.2012), dvoch režijných paušálov v sume 7,63 eura, náhrady za stratu času v sume 102,88 eura, náhrady cestovných výdavkov 51,76 eura (strata času a cestovné náhrady za štyri účasti na pojednávaniach, aj odročených), všetko s 20% DPH, v zmysle vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

Poučenie:

Účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním a to do 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 OSP).

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a OSP),

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.